

Arrest

nr. 221 076 van 14 mei 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 21 januari 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 5 januari 2019 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE WILDE, die *loco* advocaten D. MATRAY & S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verwerende partij geeft het volgende feitenrelaas weer:

“Verzoeker, met Albanese nationaliteit, is op het Belgisch grondgebied gekomen op een onbekende datum. Verzoeker heeft zich er echter van onthouden om zijn situatie te regulariseren of een bewijs van geldig verblijf te bekomen.

Op 05.01.2019 maakte verzoeker het voorwerp uit van een administratief controleverslag (stuk 1). Verzoeker is betrapt in illegaal verblijf.

Op 05.01.2019 werd een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering afgeleverd ten aanzien van verzoeker, die op dezelfde dag werd betekend (bijlage 13septies) (stuk 2).

Tevens maakte verzoeker op dezelfde dag het voorwerp uit van een inreisverbod voor twee jaar, dat hem op dezelfde dag werd betekend (bijlage 13sexies) (stuk 3)."

Dit is correct.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...)

INREISVERBOD

Aan de heer, die verklaart te heten:

Naam: P.

voornaam : P.

geboortedatum: 15.01.1998

geboorteplaats: s.

nationaliteit: Albanië

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 05.01.2019 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politie PZ Westkust op 05.01.2019 en er werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1f tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:
o 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan,

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij/zij op hotel logeert. Redenen waarom hem een inreisverbod werd opgelegd. Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Betrokkene werd gehoord door de politie van de zone Westkust en verklaart dat dat hij een vriendin heeft in België, I. V., geboren op 08.03.1992. Uit zijn administratieve dossier blijkt inderdaad dat hij op 24.09.2018 informatie bij de gemeente heeft ingewonnen met het oog op wettelijk samenwonen met deze dame. Het enkel inwinnen van informatie met het oog op wettelijk samenwonen wijst op zich niet op een duurzame relatie. Uit zijn dossier blijkt niet dat hij nadien nog stappen heeft ondernomen om wettelijk samen te wonen. Een vriendschapsrelatie valt niet onder de bescherming van artikel 8 EVRM. Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13. Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet óp het belang van de immigratiecontrole is een inreisverbod van 2_ jaar proportioneel.

"(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 74/11 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

In de wetsconforme synthesememorie weerhoudt de verzoekende partij enkel het volgende:

"II.

Schending van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet Schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet Schending van de materiële motiveringsplicht

II.1.1. Artikel 74/11, §1 Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Art. 74/11 .r1 § 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

[2 De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien :

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.]2 De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid."

II.1.2. Artikel 74/11, §1, eerste lid VW stelt dat er rekening dient te worden gehouden met de specifieke omstandigheden eigen aan het dossier van verzoekende partij.

Daarnaast stelt artikel 74/13 van de vreemdelingenwet dat verwerende partij rekening dient te houden met het gezins- en familieleven van verzoekende partij:

Art. 74/13. [Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.]

In casu heeft verwerende partij helemaal geen rekening gehouden met het gezins- en familieleven van verzoekende partij bij opleggen van het inreisverbod.

Immers verzoekende partij heeft reeds verschillende jaren een relatie met een Belgische onderdaan. Zij wensen een gezin te vormen en wonen bij de gemeente de nodige info in omtrent de documenten die zij dienden te verzamelen en de voorwaarden waaraan zij dienen te voldoen om de wettelijke samenwoning te kunnen registreren. Verwerende partij is hiervan goed op de hoogte, gezien zij dat zelf vermeld in de beslissing. Echter, zij verwijt verzoekende partij 'geen concrete stappen' meer te hebben ondernomen om haar verblijf te regulariseren en doet de relatie af als 'vriendschapsrelatie' om op die manier artikel 8 van het EVRM en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet te omzeilen. Dit is niet ernstig! Verwerende partij kan de relatie van verzoekende partij en haar Belgische partner bezwaarlijk als een 'vriendschapsrelatie' bestempelen. Verzoekende partij wonen informatie in voor het aangaan van een wettelijke samenwoning, zij hebben een serieuze en duurzame relatie die zij willen officialiseren Partijen kregen op de gemeente de opdracht alle nodige documenten te verzamelen om de wettelijke samenwoning te kunnen registreren. Verzoekende partij was bezig met het verzamelen van deze documenten toen zij werd opgepakt. Verwerende partij begrijpt ook dat het niet zo gemakkelijk is om buitenlandse documenten te bekomen, legaliseren, vertalen,... Dit alles vergt bijzonder veel werk en neemt tijd in beslag.

Het gaat dan ook niet op verzoekende partij te verwijten 'geen verdere concrete stappen' te hebben genomen om haar verblijf te regulariseren.

Het is opvallend dat de verwerende partij hier in haar nota met opmerkingen niet verder op ingaat.

Er valt aldus niet te begrijpen dat verwerende partij in casu direct tot de oplegging van een termijn van twee jaar overgaat.

II.1.3. Ten tweede stelt artikel 74/11, §1, tweede lid dat het inreisverbod van maximum drie jaar betreft. In casu stelt de verzoekende partij zich op het standpunt dat de thans bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht schendt.

De bestreden beslissing heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met de specifieke omstandigheden eigen aan het dossier van verzoekende partij.

Het loutere feit dat de verzoekende partij over een wettelijke mogelijkheid beschikt om later om een opheffing van dit inreisverbod te verzoeken, zoals de verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen, toont niet aan dat zij op correcte wijze rekening heeft gehouden met de omstandigheden, eigen aan het dossier van de verzoekende partij.

Bovendien is de beslissing bijzonder pover gemotiveerd.

De verwerende partij zal wellicht repliceren dat zij ter zake over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt.

Zulks wordt uiteraard niet betwist door de verzoekende partij - integendeel, die bevinding maakt integraal deel uit van de juridische stelling van de verzoekende partij.

Net omdat er ter zake sprake is van een discretionaire bevoegdheid, en niet van een gebonden bevoegdheid, dient de verwerende partij te motiveren waarom zij quasi automatisch voor een termijn van twee jaar kiest en niet voor een mindere termijn van 1 jaar.

Immers, indien de verwerende partij ter zake niet over een discretionaire bevoegdheid zou beschikken - zoals de verwerende partij dus zelf aangeeft - maar het automatisch uit de Wet zou volgen dat er ALTIJD een inreisverbod wordt opgelegd van 2 jaar, dan zou zich ter zake geen enkele motiveringsprobleem stellen, dan zou verwerende partij "door de Wet gebonden zijn" en in het kader van zo'n gebonden bevoegdheid niet hoeven te motiveren.

Gezien de verwerende partij echter zelf aangeeft ter zake over een ruime discretionaire bevoegdheid te beschikken, geeft zij zelf aan, aan strenge motiveringsvereisten te zullen moeten voldoen.

Immers: hoe groter de discretionaire bevoegdheid van het bestuur, hoe strenger de motiveringsplicht wordt opgevat. De omvang van de motiveringsplicht is immers evenredig met de omvang van de discretionaire bevoegdheid waarover de verwerende partij ter zake beslist.

II.1.4. Het is bijgevolg ten overvloede duidelijk dat het thans opgelegde inreisverbod op niet pertinente (leest: niet draagkrachtige) wijze werd gemotiveerd en dus een schending vormt van de materiële motiveringsplicht, artikelen 74/11, §1 en 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Het middel is ernstig en gegrond."

2.2. Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1

De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

(...)"

Het door de verzoekende partij geschonden geachte artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet stipuleert het volgende:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Wat de materiële motiveringsplicht betreft, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid beoordeelt op grond van de juiste feitelijke gegevens, of de beoordeling correct is en of het besluit niet kennelijk onredelijk is (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. De verzoekende partij meent dat geen rekening is gehouden met haar gezins- en familielevens. Zij stelt al jaren een relatie te hebben met een Belgische onderdaan, met wie zij een gezin wenst te vormen. Zij ging naar de stad om inlichtingen te verkrijgen om een wettelijke samenwoning te kunnen registreren, wat de verwerende partij wist. Het verwijt in de bestreden beslissing, dat geen concrete stappen werden ondernomen om haar verblijf te regulariseren en de relatie voor te stellen als een vriendschapsrelatie, is niet ernstig. De verzoekende partij en haar partner hebben een serieuze, duurzame relatie, die beiden willen officialiseren. Het is onbegrijpbaar dat twee jaar inreisverbod wordt opgelegd.

De bestreden beslissing stelt over dit punt dat blijkt dat informatie bij de gemeente over een wettelijke samenwoning werd ingewonnen op 24 september 2018, maar dit niet volstaat om een duurzame relatie te bewijzen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat verdere stappen zijn ondernomen. De bestreden beslissing meldt ook dat de verzoekende partij haar verblijf niet getracht heeft te regulariseren.

Uit het verhoor van de verzoekende partij op 5 januari 2019 blijkt dat zij sedert juli 2018 in België verblijft, dat zij een relatie heeft met een Belgische onderdaan en dat zij wenst een adres te bekomen.

De bewering van de verzoekende partij dat zij een duurzame relatie heeft met haar partner vindt geen steun in het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij een onderzoek verrichtte naar haar relatie met V. I., van Belgische nationaliteit. Op 10 juli 2017 vroeg V.I. inlichtingen bij de stad omwille van een wens tot wettelijke samenwoning met een andere man, X.F. Op 5 januari 2018 beviel de partner van de verzoekende partij van een zoon. Uit een mail van X.F. blijkt dat deze voorhoudt dat de partner van de verzoekende partij, X.F., huwde op 12 maart 2018 in Albanië. Vermits de verzoekende partij in het administratief dossier aangeeft dat hij slechts op 19 juli 2018 naar België kwam, maakt de verzoekende partij geenszins aannemelijk dat zij een duurzame relatie heeft met V.I.

Een grondig onderzoek naar de relatie van V.I. en de verzoekende partij is gevoerd wat blijkt uit de brief van 19 oktober 2018 die naar de stad Veurne is gericht, zowel over de verzoekende partij, haar partner en haar gezinssituatie, waarbij ook kan verwezen worden naar de mail van X.F., die voorhoudt gehuwd te zijn met de voorgehouden partner van de verzoekende partij en van haar een kind heeft.

Verder blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij zich niet heeft aangemeld bij een gemeente na zijn aankomst in België en, buiten zich te informeren over een wettelijke samenwoning, geen enkele concrete stap heeft gezet om een einde te maken aan zijn illegaal verblijf, ook niet op basis van andere gronden. Het betoog dat de verzoekende partij zich moest bezig houden met het verzamelen van documenten, waaronder buitenlandse, doet hieraan geen afbreuk.

De bestreden beslissing heeft artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet correct toegepast, gelet op haar gevoerde onderzoek. De bestreden beslissing verwijst ook naar het bevel, ter kennis gebracht dezelfde dag als de bestreden beslissing onder de vorm van een bijlage 13septies. De kritiek dat geen rekening is gehouden met haar specifieke omstandigheden is onjuist. Temeer de verzoekende partij bijzonder karig was over enig specifiek element ter gelegenheid van haar verhoor. Overigens kan met uitzondering van wat eerder is besproken, enkel vastgesteld worden dat de verzoekende partij evenmin specifieke omstandigheden concretiseert. Haar betoog aangaande haar relatie is vaag en door niets ondersteund. De Raad merkt op dat uit artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet geen motiveringsplicht maar enkel een onderzoeksplicht volgt. De verzoekende partij bekritiseert niet de motieven in de bestreden beslissing die stellen dat zij geen kinderen heeft en niet een ziekte die een terugkeer belemmert, daargelaten de vaststelling dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat en de verzoekende partij geen beroep aantekende tegen het gegeven bevel van 5 januari 2019 (bijlage 13septies).

Voorts stelt de Raad vast dat de verzoekende partij niet langer de schending van artikel 8 van het EVRM weerhoudt in de synthesesamenvatting.

2.4. De verzoekende partij bekritiseert de duur van het inreisverbod en meent dat de bestreden beslissing over de duur van het inreisverbod onvoldoende motiveert.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing niet op een automatische wijze de duur bepaalt. De verzoekende partij ontkent niet dat zij zich niet aanmeldde binnen de door artikel 5 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn na haar aankomst en levert geen bewijs dat zij logeerde in een hotel. Zij weerlegt niet dat geen termijn is toegestaan voor een vrijwillig vertrek en dat er een risico op onderduiken bestaat omdat zij nooit een poging ondernam om haar illegaal verblijf te regulariseren. Zij heeft niet gearzeld om illegaal te verblijven in België. Verder blijkt onvoldoende dat de verzoekende partij een duurzame relatie heeft in België, wat de verzoekende partij niet kon weerleggen in haar middel. Ook weerlegt de verzoekende partij niet het motief dat vaststelt dat zij niet heeft meegewerkt met de overheden. Het is niet disproportioneel om de duur van het inreisverbod te bepalen op twee jaar.

De bepalingen, voorzien in artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, zijn nageleefd.

2.5. Uit de voorgaande bespreking blijkt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De materiële motiveringsplicht is niet geschonden.

Evenmin maakt de verzoekende partij de schending van de artikelen 74/11 en 74/13 van de Vreemdelingenwet aannemelijk, daargelaten de vraag of zij de schending van artikel 74/13 op dienstige wijze kan aanvoeren.

2.6. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend negentien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN